

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžo/10/2013
Identifikačné číslo spisu:	1012200197
Dátum vydania rozhodnutia:	20.11.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1012200197.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Jozefa Milučkého, v právnej veci navrhovateľa: O.. A. A., bytom S. XX, Z., zastúpeného JUDr. Branislavom Dufalom, advokátom so sídlom Palisády 36, Bratislava, proti odporkyni: 4. Disciplinárna komisia Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, so sídlom Štúrova č. 2, Bratislava, za účasti : Krajský prokurátor v Bratislave, so sídlom Vajnorská 47, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. XV/6 Spr11/2011-68 z 24. novembra 2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Sp/6/2012-51 zo 17. októbra 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Sp/6/2012-51 zo 17. októbra 2012 vo výroku, ktorým potvrdil napadnuté rozhodnutie odporkyne č. XV/6 Spr11/2011-68 z 24. novembra 2011 vo výroku o uznaní viny navrhovateľa zo spáchania priestupku a disciplinárneho previnenia p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozhodnutím č. XV/6 Spr11/2011-68 zo dňa 24. novembra 2011 odporkyňa

1. za použitia § 187 písm. b/ zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakatel'och prokuratúry v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokurátoroch“) uznala navrhovateľa vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. d/, h/ a k/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“), ktorého sa dopustil tým, že 30. júla 2011 o 14.42 hod. na diaľnici DI km 35,00 v smere do Bratislavy viedol motorové vozidlo v stave vylučujúcom spôsobilosť viesť motorové vozidlo, ktorý si privodil požitím alkoholu, ktorého úroveň bola zistená v hodnote 0,86 mg etanolu na jeden liter vydýchnutého vzduchu, že ako vodič motorového vozidla prekročil rýchlosť ustanovenú dopravnou značkou „Najvyššia povolená rýchlosť“ na 110 km za hodinu o 49,162 km za hodinu a na najvyššej povolenej rýchlosti 90 km za hodinu o 39 km za hodinu, a že ku kontrole nepredložil doklady predpísané zákonom (konkrétne vodičský preukaz),

2. za použitia § 188 písm. a/ zákona o prokurátoroch uznala navrhovateľa vinným zo spáchania disciplinárneho previnenia, ktorého sa dopustil tým, že dňa 30. júla 2011 o 14.42 hod., teda v čase keď mal od 25. júla 2011 do 1. augusta 2011 nariadenú služobnú pohotovosť, mu bola zistená hodnota 0,86 mg etanolu na jeden liter vydýchnutého vzduchu, čím si nesplnil povinnosti, vyplývajúce mu z ust. § 26 ods. 1 písm. l/ a m/ a § 74 písm. a/ a b/ zákona o prokurátoroch.

Za spáchanie týchto skutkov odporkyňa navrhovateľovi uložila za použitia ust. § 189 ods. 1 písm. f/ a § 190 ods. 2 písm. d/ zákona o prokurátoroch disciplinárne opatrenie zbavenie výkonu funkcie prokurátora.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 4Sp/6/2012-51 zo 17. októbra 2012 potvrdil napadnuté rozhodnutie odporkyne č. XV/6 Spr11/2011-68 z 24. novembra 2011 vo výroku o uznaní viny navrhovateľa zo spáchania priestupku a disciplinárneho previnenia a zrušil výrok napadnutého rozhodnutia o uložení disciplinárneho opatrenia a v tejto časti vrátil vec odporkyňi na ďalšie konanie.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že krajský súd potvrdil napadnuté rozhodnutie vo výroku o uznaní viny navrhovateľa z dôvodu, že po preskúmaní napadnutého rozhodnutia ako aj predloženého administratívneho spisu odporkyne dospel k záveru, že odporkyňa dostatočne jasným a logickým spôsobom opísala zistený skutkový stav, aplikovala konkrétne zákonné ustanovenia, porušenia ktorých sa navrhovateľ dopustil, pričom odôvodnila, prečo v konkrétnom konaní navrhovateľa vzhľadom na porušenie povinností, ktorých dodržiavanie mu vyplýva tak z pohľadu občana, ako aj prokurátora. Krajský súd poukázal na skutočnosť, že sám navrhovateľ v podanom opravnom prostriedku uznal, že svojím konaním sa dopustil konania, ktoré naplnilo znaky priestupku, resp. disciplinárneho previnenia.

Krajský súd poukázal na skutočnosti, ktoré neboli tak v priebehu konania pred odporkyňou a ani v konaní pred súdom spochybnené:

1/ Navrhovateľ 30. júla 2011 v čase predtým, ako viedol o 14.42 hod motorové vozidlo, požil alkoholický nápoj - fínsku vodku v množstve cca 0,42 litra, resp. v množstve cca 0,50 litra (5 dcl), čomu zodpovedá namerané množstvo 0,86 mg etanolu na jeden liter vydýchnutého vzduchu, resp. 1,79 - 1,92 promile alkoholu. (Aj túto skutočnosť navrhovateľ uznal v podanom opravnom prostriedku.)

2/ V uvedený deň a hodinu navrhovateľ prekročil povolenú rýchlosť v úseku kde bola povolená iba rýchlosť 110 km/hod. o 49,162 km/hod. a v úseku, kde bola povolená rýchlosť iba 90 km/hod. o 39 km/hod.

3/ Navrhovateľ v čase vykonania cestnej kontroly políciou nepredložil svoj vodičský preukaz.

4/ Navrhovateľ v čase skutku (30.7.2011) mal služobnú pohotovosť, nariadenú pre obdobie od 25. júla 2011 do 1. augusta 2011.

Krajský súd vyhodnotil ako účelovú obranu navrhovateľa, ktorý namietal, že z dôvodu žalúdočných ťažkostí požil alkoholické nápoje (v množstve určenom znalcom) nevedomky v nápojoch, ktoré mu pripravila jeho družka - svedkyňa pani M. S.. Krajský súd dospel k tomuto záveru na základe všeobecne známych faktov, a tiež vychádzajúc z výpovede navrhovateľa a svedkyne, pani M. S., ako aj z odborného vyjadrenia znalca. Navrhovateľ v priebehu konania pred odporkyňou uviedol, že žalúdočnými ťažkosťami trpel od rána 30. júla 2011, pričom v ich dôsledku po požití jeden a trištvrte fľaše 12° piva o cca 10.00 hod všetko vyvrátil. Následne, keďže mu ťažkosti neprestávali a cítil sa byť odvodneným, jeho družka mu o cca 13.30 - 14.00 hod. pripravila 2 - 3 trojdecové poháre nápoja, zloženého z pomarančového džúsu, jablčného octu a alkoholu - vodky (v množstve cca 0,5 litra ako to určil znalec), o čom navrhovateľ podľa jeho vyjadrenia nemal vedomosť. Inak povedané, navrhovateľ na lačno, cca jednu a pol hodinu predtým ako bol dopravnou políciou kontrolovaný, vypil cca 0,9 litra nápoja pripraveného jeho družkou (0,3 litra x 3 = 0,9 litra) v ktorom bolo cca 0,5 litra alkoholu (fínskej vodky). Podľa názoru súdu, ktorý sa opiera aj o zistenia a závery podaného odborného vyjadrenia znalca, nie je možné, aby požívaný alkohol v tak veľkom množstve navrhovateľ v podaných nápojoch necítil - neregistroval. Aj v prípade, ak by navrhovateľ skutočne prítomnosť alkoholu neregistroval (čo však prakticky nie je možné), vzhľadom ku skutočnosti, že ho vypil v krátkom časovom období na lačný žalúdok, čo urýchľuje prejavenie sa požitia alkoholu na správanie sa človeka, nie je možné, aby jeho prítomnosť nepocíťoval v čase keď sa rozhodol viesť motorové vozidlo. Teda navrhovateľ musel

minimálne v čase, keď sa rozhodol viesť motorové vozidlo, pociťovať účinky požitia alkoholu. Ako to tiež uviedol znalec vo svojom odbornom vyjadrení, navrhovateľ v dôsledku požitia alkoholu v čase jazdy nebol schopný viesť motorové vozidlo. Bez ohľadu na skutočnosť, či navrhovateľ vedome alebo nevedome požil alkohol, faktom ostáva skutočnosť, že alkohol požil, v čase vedenia motorového vozidla toto viedol pod vplyvom alkoholu, nebol schopný viesť motorové vozidlo, a teda uznanie viny zo spáchania priestupku (priestupkov) je podľa krajského súdu dôvodné, navyiac (ako to vyplýva aj zo samotného opravného prostriedku) aj navrhovateľom nenamietané.

Pokiaľ išlo o zrušenie napadnutého rozhodnutia vo výroku o uložení disciplinárneho opatrenia, krajský súd vychádzal z ustanovenia § 168 ods. 1 trestného poriadku (v spojení s § 216 zákona o prokurátoroch), z ktorého vyplýva, že odôvodnenie rozhodnutia má byť stručné, musí byť však presvedčivé a také, aby umožňovalo preskúmanie rozhodnutia. Krajský súd poukázal na skutočnosť, že pri uložení akéhokoľvek disciplinárneho opatrenia musí disciplinárna komisia prihliadnuť na spôsob spáchania skutku a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery. Táto povinnosť platí osobitne v prípade, ak odporkyňa aplikovala na navrhovateľa najprísnejšie disciplinárne opatrenie, teda zbavenie výkonu funkcie prokurátora. Odporkyňa však v rozhodnutí iba konštatovala, že pri uložení disciplinárneho opatrenia zvažila všetky skutočnosti, pričom dospela k záveru, že toto disciplinárne opatrenie je primerané. Podľa názoru krajského súdu bolo úlohou odporkyne v odôvodnení uloženia predmetného disciplinárneho opatrenia uviesť, prečo práve zbavenie výkonu funkcie prokurátora navrhovateľom je adekvátnym opatrením vo vzťahu ku spáchanému priestupku a disciplinárnemu previneniu. Pokiaľ odporkyňa dospela k záveru o ďalšej nezlučiteľnosti pôsobenia navrhovateľa na prokuratúre, bolo jej povinnosťou svoje rozhodnutie odôvodniť spôsobom, ktorý by nevzbudzoval pochybnosti o jeho zákonnosti a ktorý by umožnil preskúmať takéto rozhodnutie.

Včas podaným odvolaním sa navrhovateľ domáhal, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku v bode 1 zmenil tak, že zruší rozhodnutie odporkyne vo výroku o uznaní viny navrhovateľa zo spáchania priestupku a disciplinárneho previnenia.

Podľa názoru navrhovateľa sa krajský súd ohľadom bodu 1 výroku napadnutého rozsudku, v ktorom potvrdil rozhodnutie odporkyne v časti uznania viny navrhovateľa, nevysporiadal dostatočne s právnym posúdením veci odporkyňou, s hodnotením dôkazov zo strany odporkyne a s nezrozumiteľnosťou a nepreskúmateľnosťou napadnutého disciplinárneho rozhodnutia. Navrhovateľ naďalej namietal tú časť napadnutého disciplinárneho rozhodnutia, ktorým bolo jeho konanie kvalifikované aj ako priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch, teda že navrhovateľ viedol motorové vozidlo v stave vylučujúcom viesť motorové vozidlo, ktorý si privodil zavineným požitím alkoholu. Navrhovateľ trvá na tom, že alkoholický nápoj požil pred jazdou nevedomky v omyle, do ktorého ho priviedla družka, ktorá mu bez jeho vedomia naliata do džúsu s jablkovým octom aj väčšie množstvo alkoholu. Napadnutý rozsudok vo výroku v bode 1 teda vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a krajský súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Podľa žalobcu krajský súd tým, že o napadnutom rozhodnutí rozhodol dvomi výrokmi, postupoval v rozpore so zákonom, nakoľko ustanovenie § 250q ods. 2 veta prvá O.s.p. jednoznačne obsahuje dispozíciu napadnuté rozhodnutie buď potvrdiť alebo zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie. Rozhodnutie odporkyne síce obsahuje dva výroky, ide však o jedno disciplinárne rozhodnutie odporkyne, ktorého dva výroky sú úzko späté a bezprostredne spolu súvisia. Navrhovateľ ďalej poukázal na ustanovenie § 152 ods. 2 O.s.p., ktoré nie je možné v tomto prípade aplikovať použijúc ustanovenie § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., nakoľko § 250q ods. 2 veta prvá O.s.p. obsahuje priamu úpravu postupu súdu, a teda vylučuje čiastočné rozhodnutie len o časti alebo základe návrhu.

Navrhovateľ poukázal na praktický dosah rozhodnutia súdu prvého stupňa pre ďalší postup orgánov s právomocou konať v predmetnej veci priestupku a disciplinárneho previnenia. Pokiaľ by napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa nadobudlo právoplatnosť a vec by bola vrátená odporkyni na ďalšie

konanie, odporkyňa už nie je (a ani v čase vydania napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa už nebola) oprávnená vykonať voči navrhovateľovi disciplinárne konanie v zmysle ustanovení zákona o prokurátoroch pre konanie naplňujúce znaky priestupku podľa zákona o priestupkoch, pretože dňom 1. marca 2012 nadobudol účinnosť zákon č. 79/2012 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 79/2012 Z. z.“), v zmysle ktorého čl. I bod 2. zákona (novelizované znenie § 9 ods. 3 zákona o priestupkoch) prešla kompetencia konať vo veci priestupkov prokurátorov na orgány Policajného zboru (s poukazom na § 52 ods. 2 písm. a/ zákona o priestupkoch). Zákon č. 79/2012 Z. z. pritom neobsahuje žiadne prechodné ustanovenie upravujúce kompetenciu orgánov na prejednávanie priestupkov z hľadiska času spáchania priestupku a teda orgán Policajného zboru je kompetentný konať v zmysle vyššie uvedeného procesného ustanovenia o všetkých priestupkoch prokurátorov spáchaných tak pred ako aj po nadobudnutí účinnosti tohto zákona. Odporkyňa by teda po vrátení čiastočne zrušeného a čiastočne potvrdeného rozhodnutia mohla v rámci rozhodovania o ukladaní disciplinárneho opatrenia konať len o tej časti skutku navrhovateľa, ktoré zakladá naplnenie znakov disciplinárneho previnenia. V prípade zrušenia celého napadnutého rozhodnutia odporkyne by odporkyňa v rámci ďalšieho konania zrejme v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku časť skutku naplňujúcu znaky priestupku postúpila na priestupkové konanie orgánom Policajného zboru SR.

Odporkyňa sa k podanému odvolaniu navrhovateľa nevyjadřila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, podľa § 10 ods. 2 O.s.p., preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods. 2 a § 214 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné vyhovieť. Rozsudok bol verejne vyhlásený podľa § 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.

Predmetom súdneho preskúmania je rozhodnutie odporkyne, ktorým bol navrhovateľ podľa § 187 písm. b/ zákona o prokurátoroch uznaný disciplinárne zodpovedným za spáchanie priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. d/, h/ a k/ zákona o priestupkoch, a tiež bol uznaný zodpovedným za spáchanie disciplinárneho previnenia podľa § 188 písm. a/ zákona o prokurátoroch, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie zbavenie výkonu funkcie prokurátora podľa § 189 ods. 1 písm. f/ zákona o prokurátoroch.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, viazaný rozsahom odvolania, preskúmal rozsudok krajského súdu, pričom nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v jeho odôvodnení, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s rozsudkom krajského súdu stotožňuje v celom rozsahu a na zdôraznenie jeho správnosti považuje za vhodné doplniť nasledovné.

Navrhovateľ namietal, že krajský súd nemal zákonné oprávnenie rozhodnúť o preskúmanom rozhodnutí v dvoch výrokoch, pričom časť rozhodnutia odporkyne zrušil a časť potvrdil. Uvedená námietka navrhovateľa nie je dôvodná. Odporkyňa uznala navrhovateľa disciplinárne zodpovedným za spáchanie priestupku a disciplinárneho previnenia a za uvedené konanie uložila navrhovateľovi disciplinárne opatrenie. Pokiaľ krajský súd po preskúmaní rozhodnutia zistil, že postup a rozhodnutie odporkyne v časti zisťovania a preukázania disciplinárnej zodpovednosti za skutky, ktoré sa navrhovateľovi kládli za vinu, boli v súlade so zákonom, potom nebol dôvod rušiť rozhodnutie odporkyne v tejto časti. Pokiaľ boli skutkové zistenia úplné a právne posúdenie zodpovedalo zákonným normám, potom nie je dôvod na opätovné hmotnoprávne zaoberanie sa vecou zo strany správneho orgánu. Výrok rozhodnutia o uznaní disciplinárnej zodpovednosti je ucelený a z formálneho hľadiska oddelený od výroku o uložení disciplinárneho previnenia, preto rozhodnutie o oboch výrokoch samostatne/oddelene nevyvoláva pochybnosti o určitosti a jasnosti výroku napadnutého rozsudku.

Správny orgán sa v novom konaní už nemusí zaoberať preukazovaním disciplinárneho previnenia, pokiaľ už ho raz zákonne preukázal a v novom rozhodnutí rozhodne len o disciplinárnom opatrení.

Občiansky súdny poriadok nevylučuje rozhodovanie súdu v správnom súdnictve formou dvoch samostatných výrokov o jednom preskúmanom rozhodnutí. Úlohou krajského súdu bolo rozsudkom rozhodnúť o celej prejednávanej veci. Pokiaľ samotné preskúmané rozhodnutie tiež obsahuje samostatné výroky, a to výrok o uznaní disciplinárnej zodpovednosti a výrok o disciplinárnom opatrení, potom krajský súd postupoval v súlade s procesným predpisom, keď o každom výroku rozhodol samostatne. Z ustanovenia § 249 ods. 2 O.s.p. vyplýva, že zákon ukladá žalobcovi povinnosť uviesť v žalobe okrem iného aj to, v akom rozsahu napadá rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu. Uvedené ustanovenie sa vzťahuje aj na konanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam správnych orgánov (§ 250l ods. 2 O.s.p.). Z uvedeného je zrejmé, že právom žalobcu, resp. navrhovateľa je napadnúť rozhodnutie správneho orgánu v tej časti, resp. v tých jeho výrokoch, ktoré považuje za nezákonné a ukracujúce ho na jeho právach. V takom prípade sa konečné rozhodnutie správneho súdu bude logicky vzťahovať len na napadnutú časť rozhodnutia správneho orgánu a nie na celé rozhodnutie. Tvrdenie navrhovateľa, že krajský súd postupoval v rozpore so zákonom, keď rozhodol o napadnutom rozhodnutí dvomi výrokmi, nemá oporu v zákone a je nedôvodná.

Pokiaľ navrhovateľ namietal, že krajský súd sa nedostatočne vysporiadal s právnym posúdením veci odporkyňou, s hodnotením dôkazov, ako aj nezrozumiteľnosťou napadnutého rozhodnutia, najvyšší súd túto námietku nepovažuje za dôvodnú a majúcu oporu v odôvodnení napadnutého rozsudku. Krajský súd sa dostatočne obšírnym a logicky presvedčivým spôsobom vysporiadal tak s formálnymi náležitosťami rozhodnutia, ako aj so skutkovými zisteniami ustálenými v disciplinárnom konaní a ich následným právnym posúdením. Nie je potrebné na tomto mieste opätovne opakovať dôvody, na základe ktorých krajský súd potvrdil rozhodnutie odporkyne vo výroku o uznaní viny. Sám navrhovateľ uznal, že svojím konaním sa dopustil konania, ktoré naplnilo znaky priestupku, resp. disciplinárneho previnenia. S jeho tvrdeniami o nevedomom požití alkoholu pred jazdou sa vysporiadala tak odporkyňa, ako aj krajský súd v napadnutom rozsudku, pričom podkladom na prijaté závery bolo okrem iného aj vyjadrenie znalca v odbore zdravotníctvo a farmácia. V tomto prípade nie sú dôležité okolnosti, za ktorých navrhovateľ podľa jeho tvrdení požil alkohol. Dôležitá je objektívne zistená skutočnosť, že viedol vozidlo v stave vylučujúcom spôsobilosť viesť motorové vozidlo, ktorý si privodil požitím alkoholu. Množstvo požitého alkoholu naozaj nevyvoláva žiadne pochybnosti o tom, že by navrhovateľ nepociťoval pred jazdou jeho účinky a jeho obranu preto nemožno vyhodnotiť inak ako účelovú.

Navrhovateľ v odvolaní namietal, že odporkyňa už nie je oprávnená vykonať voči nemu disciplinárne konanie pre konanie naplňujúce znaky priestupku podľa zákona o priestupkoch, pretože dňom 1. marca 2012 nadobudol účinnosť zákon č. 79/2012 Z. z., ktorým bola zrušená priestupková imunita prokurátorov a kompetencia konať vo veci priestupkov prokurátorov prešla na orgány Policajného zboru. Zákon č. 79/2012 Z. z. podľa navrhovateľa neobsahuje žiadne prechodné ustanovenie upravujúce kompetenciu orgánov na prejednávanie priestupkov z hľadiska času spáchania priestupku a teda orgán Policajného zboru je kompetentný konať v zmysle vyššie uvedeného procesného ustanovenia o všetkých priestupkoch prokurátorov spáchaných tak pred ako aj po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

Podľa čl. 50 ods. 6 Ústavy SR trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Neskorší zákon sa použije, ak je to pre páchatelia priaznivejšie.

Uvedenú ústavnú zásadu možno aplikovať na všetky delikty v oblasti verejného práva, vrátane priestupkov, a to aj v prípadoch, žeby platné právne predpisy obsahujúce sankčné ustanovenia za porušenie povinnosti vo vzťahoch chránených verejným právom neobsahovali konkrétne pravidlá o posudzovaní právnej zodpovednosti povinných subjektov.

V posudzovanom prípade však možno postupovať priamo podľa zákonných noriem vzťahujúcich sa na prejednávanú vec, nakoľko citovaná ústavná zásada je vyslovene zakotvená v § 7 ods. 1 zákona o priestupkoch, podľa ktorého zodpovednosť za priestupok sa posudzuje podľa zákona účinného v čase

spáchania priestupku; podľa neskoršieho zákona sa posudzuje iba vtedy, ak je to pre páchatela priaznivejšie.

V čase spáchania priestupku bol však navrhovateľ ako prokurátor vyňatý z priamej pôsobnosti zákona o priestupkoch a jeho konanie majúce znaky priestupku bolo posudzované a prejednávané podľa zákona o prokurátoroch. Zákonom č. 79/2012 Z. z. síce došlo s účinnosťou od 1. marca 2012 k zrušeniu priestupkovej imunity prokurátorov, vzhľadom na vyššie citované zásady a normatívne ustanovenia však zostáva uvedené privilégium (vyňatie z pôsobnosti zákona o priestupkoch) navrhovateľovi zachované a konanie dokončí odporkyňa.

Ako vyplýva z vyššie uvedeného, Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu navrhovateľa nevyhovel a s prihliadnutím na všetky okolnosti daného prípadu rozsudok Krajského súdu v Bratislave vo výroku, ktorým potvrdil napadnuté rozhodnutie odporkyne č. XV/6 Spr11/2011-68 z 24. novembra 2011 vo výroku o uznaní viny navrhovateľa zo spáchania priestupku a disciplinárneho previnenia, ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

Na okraj odvolací súd poznamenáva, že výrok rozsudku, ktorým krajský súd podľa § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p. zrušil napadnuté rozhodnutie vo výroku o uložení disciplinárneho opatrenia a v tejto časti vrátil vec odporkyni na ďalšie konanie, zostáva v platnosti a tento výrok rozsudku nebol ani predmetom tohto odvolacieho konania, nakoľko O.s.p. v ustanovení § 250s proti nemu odvolanie nepripúšťa.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1 O.s.p., nakoľko navrhovateľ v odvolacom konaní nemal úspech a odporkyni sa náhrada trov konania zo zákona nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.